

Vysvětlení 7letého zastavení porodnosti

Povolený věk sňatku: u ženy 25 let, u muže 30 let

Výše uvedený věk platí pro osoby, které se po svém zasnoubení rozhodly vstoupit do celoživotního svazku s přáním nebo bez přání mít později děti. Věková hranice je stanovena záměrně v této výši, aby lidé měli dostatek času dospět a mohli si uvědomit, zda chtějí vstoupit do svazku, nebo nikoliv. Krom toho mají lidé k dispozici dostatek času, aby se naučili jednomu či více povolání a ujasnili si, jakým směrem se má ubírat jejich životní cesta.

Věkový rozdíl mezi mužem a ženou vychází ze skutečnosti, že dívky dospívají ve fyzickém ohledu zpravidla rychleji než chlapci.

Věk pro plození potomstva: u ženy 28 let, u muže 33 let

Stanovení tohoto věku spočívá na následujících předpokladech pro plození potomstva:

Předpoklady pro plození potomstva:

A) existující manželství po dobu minimálně 3 let

Oba manželé mají tento čas využít k tomu, aby ve společném soužití zjistili, jestli se k sobě skutečně hodí, jestli jeden k druhému pociťují lásku či jestli se vzali pouze ze zamilovanosti – a jestli chtějí zplodit, resp. počít dítě.

B) prokázání harmonického a zdravého manželství

C) prokázání nezávadného způsobu života obou partnerů

To znamená, aby měli oba manželé dobrou pověst, což např. znamená, aby byli pracovití, nezadlužovali se, nebyli si nevěrní atd., atp.

D) prokázání způsobilosti vychovávat děti

Musí existovat bezvadné materiální zázemí, takže musí být např. zajištěna výživa, finanční prostředky, bydlení a práce atd., aby mělo plánované dítě s největší pravděpodobností dobrou šanci na dětství bez bídy a nouze. Nesvéprávní lidé, tzv. »duševně postižení« (oligofrenie, Downův syndrom atd.), schizofrenici (v nejširším slova smyslu), jakož i lidé zmatení ve vědomí atd. nejsou od začátku schopni zcela zaručit výchovu dětí, což se také vztahuje na následující bod:

E) prokázání zdraví: žádné dědičné a nakažlivé choroby, žádná závislost na drogách, lécích či alkoholu atd.

To znamená, že manželé nesmějí mít žádnou výše uvedenou nemoc a musejí se podrobit lékařským vyšetřením. Za tím účelem je nutné neustále podporovat lékařský a genetický výzkum, jednak aby bylo možné stanovovat stále lepší a přesnější diagnózy a jednak aby byly vyvíjeny stále lepší léčebné prostředky a metody ke zneškodnění či korigování

vadných/nemocných genů atd. Pokud se někdo »osvobodil« od nějaké závislosti, pak musí po požití poslední dávky drogy nebo léku atd. uběhnout minimálně 7 let, aniž by došlo byť jen k jediné recidivě. Ohledně kouření je nutné, aby oba manželé úplně abstinovali přinejmenším 18 měsíců.

F) žádná příslušnost k extremistickým a protistátním skupinám

Stoupenci extremistických nebo protistátních skupin nedávají žádnou záruku, že svým dětem poskytnou neutrální výchovu. Nejsou schopni rozpoznat, resp. uznat smysl a nutnost zákonů a pořádku a nechat své děti dospět ve svobodně, **neutrálně** a sebevědomě myslící lidi a státní občany.

Dospějí-li oba manželé po uplynutí 3 let k poznatku a rozhodnutí, že jeden k druhému pociťují lásku a že jsou připraveni na zplození dítěte, mohou v této věci podat žádost státu, jehož zástupci (úřady) musí tuto žádost neutrálně prověřit a bez úplatků, bez rodinkaření a bez rasové diskriminace ji schválit, jsou-li zcela splněny předpoklady pro plození potomstva.

Maximální počet potomků: 3 potomci v rámci manželství

Pokud bylo řádně uděleno povolení ke zplození dítěte, ale nedostaví se kýžený výsledek (tj. žena neotěhotní), připadají v úvahu dvě možnosti:

- a. Lze podporovat oplodnění lékařskými metodami, jež mohou sahat až ke spojení spermie a vajíčka (patřících manželům) ve zkumavce a následné implantaci do dělohy matky. Za žádných okolností však není povolené oplodnění cizím spermatem, popř. náhradní mateřství. (Tato možnost se vztahuje na nynější pozemské poměry, avšak FIGU v principu nepodporuje žádné umělé oplodnění, neboť vajíčko a spermie, jakož i následně vzniklé první buňky nejsou při umělém oplodnění po určitou dobu chráněné tělem matky před cizími frekvencemi, takže se u takto zplozeného člověka mohou později na těle i ve vědomí projevit nežádoucí a nevratné následky – pozn. překl.)
- b. Lze adoptovat nebo vzít do pěstounské péče cizí dítě. Nejvyšší prioritu přitom mají děti stejné rasy pocházející z vlastní země/kulturního okruhu a teprve v druhé řadě děti jiných ras pocházející z jiných a tedy cizích zemí.

Počet 3 potomků (včetně/nebo adoptivních, popř. pěstounských dětí) zaručuje, že bude všem dětem v rámci jednoho manželství věnována dostatečná péče a že ženy nebudou zneužity jako »rodící mašiny«. (Mezi narozením jednoho a početím druhého dítěte by měla ze zásady a v normálním případě nastat prodleva minimálně 3 let kvůli ohledu na tělesné síly matky.)

Dokud bude zastavení porodnosti nezbytné, resp. zůstane v platnosti, bude výše uvedený počet 3 potomků na manželství dosažen jen ve výjimečných případech (například při narození dvojčat či trojčat atd.). Zde je příklad »nejvýhodnějšího« případu u ženy, která chce mít děti: početí a porod v 28 letech; 7 let pauza; 2. dítě v 35 letech; 7 let pauza; třetí dítě ve 42 letech (přičemž je třeba říci, že žena po čtyřicítce by už neměla počít žádné dítě). – A tak se stanou normou rodiny s jedním či dvěma dětmi, což je také účel těchto opatření.

Interval zastavení porodnosti:

- 7 let: úplné zastavení porodnosti celosvětově
- 1 rok: povolení plození podle schvalovacích předpisů
- 7 let: úplné zastavení porodnosti celosvětově
- 1 rok: povolení plození podle schvalovacích předpisů
- Atd.; to je nutné provádět tak dlouho, dokud redukcí pozemského lidstva nebude dosaženo normálního stavu.
- Poté: schvalovací předpisy pro manželství a plození potomků zůstanou v platnosti, přičemž však odpadá sedmiletý cyklus zastavení porodnosti.

Následně zůstává v platnosti:

3 potomci v rámci manželství (nebo 3 pěstounské, resp. adoptivní děti)

Samozřejmě by bylo nechápaté provádět toto 7leté zastavení porodnosti jednotně a současně na celé Zemi. Nikoliv, pouze určitým odstupňováním lze zaručit, že nedojde ke zhroucení celých průmyslových odvětví nebo sociálních oblastí (viz učitelská povolání, vzdělávání, výrobci kojeneckých/dětských potřeb, porodní oddělení/asistentky atd.) a nezpůsobí se katastrofa. Toto odstupňování však musí být jednotné a platné pro všechny země světa. Níže uvedené varianty 1 a 2 jsou jen příklady, jak by se takové rozvržení dalo zrealizovat. Varianta 1 například znamená, že v prvním roce zavedení zastavení porodnosti obdrží povolení ke zplození dítěte manželské páry s příjmeními počínajícími písmeny A, B, C a D (např. Bláha, Dvořák atd.). V případě Číny by se rozvržení zřejmě muselo stanovit podle varianty 2, protože tam mnoho příjmení začíná na X, Y nebo Z.

Pro jednoduché, správné a bezpečné provedení odstupňovaného zastavení porodnosti je zcela nezbytné celosvětové ustanovení, že příjmení dětí bude určováno výhradně příjmením muže (jak to ostatně již od pradávna fungovalo a funguje ve většině kultur, což umožňuje snadno určit rodokmen člověka, aby se tak zabránilo krvesmilstvu /incestu/). Toto ustanovení nijak nezamýšlí podhodnocování či znevažování ženy, neboť muž a žena jsou přece ve své lidské povaze absolutně rovnocenní.

Varinta 1		Varianta 2		Další varianty	
1. rok	A, B, C, D	1. rok	A, G, N, T, Z	1. rok	
2. rok	E, F, G, H	2. rok	H, O, U	2. rok	
3. rok	I, J, K, L	3. rok	B, I	3. rok	
4. rok	M, N, O, P	4. rok	C, J, P, V	4. rok	
5. rok	Q, R, S, Š	5. rok	D, K, Q, W	5. rok	
6. rok	T, U, V	6. rok	E, L, R, X	6. rok	
7. rok	W, X, Y, Z	7. rok	F, M, S, Y	7. rok	

Co tedy může jednotlivec udělat ohledně výše uvedených vysvětlení a souborů opatření?

Vlády na Zemi, ale také většina národů bohužel ještě nějakou dobu neprojeví ani pochopení ani odvahu, aby se účelně chopily problému přelidnění a provedly účinné zastavení

porodnosti (podle předlohy FIGU). Proto zůstává chápavým a zodpovědným lidem pouze jediná možnost, totiž aby se těmito opatřeními řídili sami a uplatňovali je tedy co nejlépe ve svém soukromém životě. Obzvláště všichni lidé v zodpovědných a důležitých pozicích jsou vyzýváni k tomu, aby si byli vědomi anebo si uvědomili svoji zodpovědnost a usilovali o to, aby porozumění pro tato opatření neustále rostlo. Lidé mají ve svých rukou, jakou cestu si zvolí, zda cestu vynucenou (hladem, bídou, katastrofami atd.), anebo samostatně zvolenou (díky chápavosti a pochopení).

Nyní je třeba nenechat se zastrašit povykem všech těch krátkozrakých a nechápavých lidí, kteří si neuvědomují nebo nechtějí uvědomit vážnost situace a otročí svému egoizmu či falešné humanitě, jež neodvratně vede do záhuby. Bohužel se ještě velmi mnoho lidí zřítí do propasti i s větví, na které seděli a již si sami pod sebou podřezali.

Je na každém člověku, aby si o výše uvedeném udělal svůj vlastní názor. Stojí před námi tvrdé roky plné odříkání a v mnoha věcech budeme muset změnit své myšlení a zavést omezení. Avšak mějme stále na paměti, že jednáme pro blaho planety, fauny i flóry a obzvláště pro blaho našich dětí a dětí našich dětí – a tak, v konečném efektu, opět pro naše vlastní blaho.

Christian Frehner, Švýcarsko

Problém přelidnění

Lidí je příliš mnoho.

To je tvrzení, které se zakládá na skutečnostech.

Naše planeta Země by bez problémů unesla 529 milionů lidí, každý živý tvor, jako rostliny, zvířata i lidé všech ras, by se mohl náležitě rozvíjet.

Naše planeta Země však musí nést už 5,9 miliard nás lidí. *(7 831 814 138 k 31.12.2009 – pozn. překl.)*

Problémy, které z toho pro celé lidstvo vznikají a nadále budou vyplývat, znemožňují jakékoliv radostné vyhlídky. Však už je cítíme v podobě zemětřesení i záplav, jež jsou způsobeny změnou klimatu atd., atp. a jež přinášejí na celé Zemi velké utrpení. Série přírodních katastrof nebude mít konce, neboť Země se brání svým způsobem, jako se brání jakýkoliv jiný živý tvor, je-li vykořisťován.

Zastávat politiku, která je založena jen na brání, to nakonec nemůže dobře dopadnout. Země musí mít možnost se zregenerovat, ale to je obtížný, ba nemožný proces, pokud na ni sídlí 5,9 miliard lidí *(7,9 miliard – pozn. překl.)*, kteří si přirozeně chtějí zajistit své potřeby jako jídlo, oblečení, pohodlí, teplo atd., atp., což je právem každého člověka.

Jen si představme, že v roce 1993 se za každou sekundu narodilo 6 lidí a že pět z těchto šesti lidí se narodilo do nové bídy, což také pro přírodu znamenalo ještě větší zátěž.

Planeta Země je rovněž živý tvor s právy a povinnostmi, jež by chtěla naplnit; my lidé jí v tom však bráníme, protože jsme zapomněli na vlastní práva a povinnosti. Také Zemi zůstáváme něco dlužni, nejen našim pronajímatelům a bližním atd. Tato zcela klíčová vědomost se nám však vytratila a jen mizivě málo z nás si ji dokáže zčásti připamatovat. Bohužel to nejsou zrovna lidé u moci, kteří by mezi lidmi znovu probouzeli toto uvědomění. Avšak každý jednotlivec má možnost změnit svou situaci a ubírat se ve svých myšlenkách tímto směrem. Každý jednotlivec může zapřemýšlet o problému přelidnění a na základě toho také jednat. Každý člověk si může např. stanovit za cíl, že se bude ženit/vdávat až ve 30 letech; může se sám rozhodnout, že s ohledem na situaci – která jemu samotnému bude způsobovat velké starosti – bude mít jen 2 děti.

Každý člověk tedy pro sebe může uplatňovat náležité rodinné plánování, přičemž může zohledňovat i hospodářskou situaci, možnosti výdělku, možnosti vzdělání pro své děti atd.

To, co dělá každý jednotlivec, je důležité od východu k západu a od severu k jihu.

Pokud totiž jednotlivec něco dělá, přenáší to na celou masu, jako ze semínka vyroste klas s množstvím nových semen.

Až vlády skutečně přistoupí k řešení problémů, bude už příliš pozdě. Lidé u moci se totiž sluní na svých postech – co by je to trápilo, když mají dům se zahradou a dostatek místa pro svůj osobní rozvoj?

Možná si někteří lidé myslí, že lidstvo přece už nějak zredukuje války a nákazy jako AIDS, ale to není řešení problému. Mnoho lidí trpí a ztrácí své přátele, příbuzné, milované atd., již mají všichni v životě důležitý úkol, avšak nejsou již tento úkol schopni naplnit, protože vládne válka. Celá evoluce člověka je zablokována, neboť jak se může člověk věnovat něčemu kreativnímu, má-li v hlavě jen několik myšlenek: Jak získám jídlo? Jak se ochráním? Kde jsou moje děti? Kde jsou moji přátelé a sousedi? Kde je můj milovaný? A o ty se může člověk samou starostí zbláznit.

Lidé, kteří si myslí, že obyvatelstvo zredukuje války a nákazy, se hluboce mýlí. Kolik válek už na Zemi vypuklo a přineslo utrpení a bídu? Ale k žádné redukci obyvatelstva nedošlo. Lidé, kteří takto uvažují, v sobě z mého pohledu už nemají ani špetku lásky a ani se nesnaží o situaci důkladně přemýšlet. K čemu se vůbec píšou knihy o historii? To z jednoho prostého důvodu: aby se z nich lidé učili.

Jediné řešení k zastavení populační exploze spočívá v tom, že se každý jednotlivec ohledně plození potomstva udrží na uzdě a že manželské páry budou mít např. právě jen jedno dítě, a nikoliv pět až deset dětí, neboť problém přelidnění se dotýká každého. A tak musí také každý jednotlivec přispět svým dílem ke zlepšení. A když pomyslíme, co všechno nám hrozí, když to neuděláme, zjistíme, že toto přispění je spíše nepatrné.

Až dojde k situaci, že bude obyvatelstvo zredukováno, potom je nezbytné vydat zákon, že každá rodina smí zplodit jen TŘI potomky, tj. pokud jsou v jednotlivém případě tři děti

žádoucí. TŘI děti však představují maximální počet potomků. To je velmi rozhodující a krajně důležité. Pokud by byl býval tento počet potomků dodržován, tak by bylo nikdy nedošlo k přelidnění, jaké dnes na Zemi máme.

Edith Beldiová, Švýcarsko

Tabulka obyvatelstva

Následující tabulka má podat zprávu o tom, jak moc je Země přelidněná. Mnoho lidí se ptá, jak jsme přišli právě na číslo 529 milionů, a proto je také z tohoto důvodu zajímavé dozvědět se bližší informace. Počet 529 milionů pozemského obyvatelstva lze vypočítat na základě velikosti planety, její ÚRODNÉ plochy (tedy bez pohoří, moří, městských či průmyslových oblastí atd.) a plochy poskytující životní prostor, který potřebují lidé, zvířata i rostliny, aby se mohli svobodně rozvíjet. Jedna 5členná rodina potřebuje zhruba jeden hektar země za účelem zahradnictví a aby se mohla sama zaopatřit a volně se pohybovat. Pro dvanáct lidí je spočítán jeden čtvereční kilometr úrodné země. Z toho vyplývá, že relativně malá země s procentuálně vyšším podílem orné půdy a pastvin může podle okolností uživit více lidí než velká země s nízkým podílem orné půdy a pastvin.

Vezměme si za příklad Afghánistán: Úrodná země = $378\,160 \text{ km}^2 \times 12 = 4\,537\,920$ možných obyvatel. Skutečný počet obyvatel Afghánistánu se udává 26,4 milionů. To znamená, že Afghánistán je 6násobně přelidněný. (*viz tabulka z roku 2007 níže – pozn. překl.*)

Bohužel tabulka, kterou zde uvádíme, není úplná, neboť správně by u každé země musela být uvedena ještě skutečná populace, jakož i násobek jejího přelidnění, avšak to jsme vynechali z toho prostého důvodu, že ve všech indexech, které k tomuto tématu poskytují informace, jsou uváděna rozdílná čísla. Navíc roste počet lidstva natolik závratně – nemluvě o obrovských neoficiálních počtech »tajných« a neregistrovaných porodů –, že je získání do určité míry přesných údajů nemožné.

Počet 558 milionů obyvatel vypočtený na konci tabulky kolísá asi o 6% od uvedeného počtu světového obyvatelstva, protože neúrodná země byla zúrodněna a údaje v indexech jsou jen přibližné.

Barbara Harnischová, Švýcarsko

[TABULKA OBYVATELSTVA VE FORMÁTU PDF](#)

Kontrola porodnosti u zvířat v protikladu k člověku

Zdá se, že zvířata jsou co se týče kontroly porodnosti o dost napřed před člověkem. To však platí jen do té chvíle, dokud se člověk nezačne míchat do zákonů zvířecí říše a nejedná proti nim, resp. je nezničí. Četná pozorování různých výzkumníků v oblasti zvířat a chování prokázala, že ve zvířecí říši nikdy nenastane tak ohromné přemnožení, jaké existuje v současnosti u lidí. Opatření ke kontrole porodnosti jsou u zvířat velmi tvrdá, různorodá a rafinovaná. Sahají od chemických pachů, jež působí jako pilulka proti početí, přes kanibalismus až k masové sebevraždě, ke které dochází např. u horských lumíků ve Skandinávii.

Po letech intenzivního rozmnožování se tito lumíci v důsledku nedostatku potravy shromažďují v milionovém masovém stádu hrabošů a vydávají se na velké putování. (Lumíci jsou za normálních okolností samotáři a velmi agresivní živočichové, kteří se scházejí jen v době páření.) V důsledku nezvyklé blízkosti sousedů se pak zvyšuje i agresivita jednotlivých živočichů, dokud se nezvrhne v masovou hysterii. Toto obří stádo se pak sebevražděně zřítí ze skalního útesu do moře nebo do řeky a bíděně se utopí. Jen velmi málo lumíků přežije tuto masovou sebevraždu, aby zachovalo druh. Jiná opatření ke kontrole porodnosti byla pozorována i u různých druhů ptáků, jako např. u kosů. V příznivých podmínkách životního prostředí naklade kos až pět vajec. Pokud se však kosi přemnoží, nakladou už jen dvě vejce. Pokusy ukázaly, že když se ptákům různých druhů seberou vejce, tak je vylodí znovu, aby opět dosáhli takového počtu vajec, který je optimální ve vztahu k životnímu prostředí. Sýkora klade celkem 14 vajec, datel zlatý 72 vajec a kachna divoká bezmála 100 vajec. Naše slepice klade vejce každý den, do roka jich nakladou až 270. V Austrálii upozorovali výzkumníci v oblasti chování u divokých králíků, že se samci v časech sucha a nedostatku potravy už nedotýkají samiček; v extrémně horkých dnech dokonce březí samičky odvrhují svá mláďata jako při potratu, protože by v takovém horku stejně nepřežila. U slonů vypadají opatření ke kontrole porodnosti tak, že když tito obří musejí žít pospolu v nezvyklém množství, stanoví si zkrátka nový rytmus ve svém sexuální chování. Časový interval mezi porodem a novým pářením činí u slonů za normálních okolností dva roky a tři měsíce. V případě nadměrné hustoty populace se toto období zdrženlivosti prodlužuje na trojnásobek: na šest let a deset měsíců.

Jedním z pravděpodobně nejrozšířenějších způsobů kontroly porodnosti je vylučování určitého pachu, který působí jako pilulka proti početí a jenž snižuje nebo dokonce zabraňuje plodnosti nejrůznějších zvířecích druhů, jako např. myší. Tento pach zabraňující početí vylučuje každá samička. Pokud jich žije víc pospolu, tak tento pach zesílí a samičky se stanou neplodnými. Jen za určitých okolností může tento vývoj zvrátit pach samce.

Těchto několik příkladů z mnoha dalších by mělo člověka podnítit k přemýšlení. Pokud by lidé žili více podle tvořivě-přírodních zákonů a příkázání a stále víc se od nich neodvraceli, potom bychom nemuseli čelit tak enormní populační explozi a jejím stále krutějším důsledkům. Jestliže by i zvířata pošlapávala přírodní zákony stejným způsobem jako lidé, tak by na této Zemi pravděpodobně už brzy neexistovala žádná žijící bytost.

Freddy Kropf, Švýcarsko

Bud'te plodní a mno'zte se ...

(ve zkrácené verzi uveřejněno v novinách Schaffhauser Arbeiter 21. srpna 1993)

K tématu: Pojd' a slyš slovo Boží ... A k dalším velkolepým misionářským pokusům křesťanského světa v nedávné době, jakož i dále k tématu: přelidnění a kultovní víra.

»Bud'te plodní a mno'zte se a naplňte Zemi ...« 1. kniha Mojžíšova, kapitola 1, verš 28 a 1. kniha Mojžíšova, kapitola 9, verš 1.

Boží přikázání? Nikoliv! Nanejvýš neuvážená výpověď nějakého mocichtivého či nevědoucího pisálka Bible anebo nějakého prostáčka či pošetilce, jenž si počíná vědomě proti zákonům Tvoření a jenž neví, kolik je místa na světě, který údajně »on stvořil«. Toto v nynější a nové době vražedné a neúnosné »boží přikázání«, které vyzývá ke zcela nekontrolovanému a nepřehlédnutelnému prostému rozmnožování lidských forem života a které navíc papež a jeho křesťanští přívrženci ještě podporují, musí být v této podobě postaveno naroveň genocidě, vraždě planety a masové vraždě, jež nezná sobě rovnou. Takové počínání představuje neodpušitelné zničení planety, jakož i masovou vraždu všech forem života, jež na ní žijí: rostlin, zvířat i celého lidstva.

Neboť z natolik explozivního nekontrolovaného rozmnožování pozemské populace, jež »zamýšlel Bůh« a jež podporují náboženství, neodvratně vyplývá totální drancování, stejně jako bezohledné vytěžování surovin na celém světě. Konečným důsledkem jsou dále rozsáhlé hladomory; a znečištění vzduchu a životního prostředí – jež je způsobeno přelidněním – ničí všechny přírodní a pro člověka životně důležité biotopy. Jestliže někdo takováto natolik nerozumná »boží« přikázání ohledně nekontrolovaného lidského rozmnožování v tomto světě ještě obhajuje a žije podle nich, prokazuje tím svou nepopsatelnou hloupost, ignoranci, falešnou humanitu, nemístnou pokoru a náboženskou krátkozrakost. Je navíc nepopsatelnou troufalostí nemající sobě rovnou nazývat přemocné Tvoření »Bůh« či mu dávat přívlastek »boží«, stejně jako mu připisovat tolik ukrutné, lidské a paradoxní povahové rysy, jež jsou vlastní pouze člověku.

Nechápavostí a vinou náboženských protipřírodních bludných učení lidstva byl počet obyvatel vyhnán do extrému, v důsledku čehož se problémy – jež byly ohraničené nízkým počtem lidstva a bylo je lze omezit – vymkly kontrole a expandovaly do závratna.

Zachování lidského druhu nespočívá v principu prostého rozmnožování, jak to zvěstuje mnoho bludařů pozemských náboženství. Zachování druhu spočívá v následování přírodních zákonů, a tudíž je následováním v posvátnosti (v kontrolování) a musí vycházet z daných pozemských planetárních poměrů ohledně životního prostoru. A tak hovoří i věda o 529 milionech lidí a o maximálně 3 potomcích v rámci jedné rodiny, kteří smějí na planetě Zemi vést svůj život, aby učinili zadosť svému vývoji a rozvoji jakožto opravdoví lidé. Tyto údaje se přece dají vypočítat na základě daných úrodných ploch planety. Příroda se však určitě a za žádných okolností neřídí všelijakými náboženskými pomatenci, kteří si chvástavě říkají faráři, laičtí kazatelé, misionáři, biskupové, kardinálové, věřící v Boha, papežové či »věřící« atd. a kteří vyžadují nekontrolované rozmnožování lidí.

Každý rozumný a svědomitý člověk tohoto světa, který v sobě ještě nosí určité vědomí zodpovědnosti za planetu Zemi a za lidstvo, jež na ní žije, přece ví, jak je důležitá rozumná kontrola porodnosti a rodinné plánování. Z toho důvodu přece nikdo nemůže chtít zplodit víc dětí, než je schopen uživit a než si může vzít na zodpovědnost. A to ani tehdy, když se křesťanský svět ze všech sil vzpírá prevenci početí a co možná největší počet dětí považuje za »dar Boží«, a nikoliv za produkt vlastního aktu plození. Navzdory tomu patří prevence početí ve své podobě ke člověku stejně jako jeho sexualita, neboť i svět, údajně stvořený Bohem »osobně«, a příroda předcházejí a zabraňují nově přichozímu životu např. tím, že vítr zažene bezpočet semínek nikoliv na úrodnou půdu, nýbrž na tvrdou skálu, takže vyschnou. Navzdory všem tvrdošíjným tvrzením křesťansky věřících lidí příroda od člověka nevyžaduje při každém pohlavním styku zplodění potomka. Z toho vyplývá cílené plánování potomstva.

Desetinásobné přelidnění této planety je původem všeho zla a bídy na tomto světě, i když tuto skutečnost ve své bludné víře popírají klerikáni, papež a celé duchovenstvo, jakož i ostatní horliví stoupcí náboženství a bludně věřící a i když se tito ve své kultovní víře sebevehementněji brání prevenci početí. Každé 2 sekundy se na celém světě narodí 12 lidí. Oproti tomu však za tyto 2 sekundy dochází jen k jedinému případu úmrtí. Co možná největší zástup církevních daňových poplatníků je pro tyto církevní a náboženské hodnostáře očividně mnohem důležitější než efektivní zmírnění špatností na celém světě a v takzvaných zemích třetího světa prostřednictvím opatření k regulované kontrole porodnosti. Na základě papežského paradoxu vůči pozemskému světu je už načase otevřít oči a prohlédnout a poznat tisíciletí trvajících vědomé ohlupování lidí ze strany křesťanského světa a křesťanského kněžstva, jehož vinou byli a jsou lidé do dnešního dne udržováni v psovské poniženosti donucovacími prostředky a útlakem.

Hans-Georg Lanzendorfer, Švýcarsko

překlad: FIGU-Studiengruppe ČR

<http://cz.figu.org>